

Ukrainian Orthodox Church of Canada Українська Православна Церква в Канаді L'Église orthodoxe ukrainienne du Canada

[Home Page](#) | [Listing of Articles](#)

**19-та Неділя по
П'ятидесятниці:
Справжня свобода!**

**Nineteenth Sunday after
Pentecost:
Real Autonomy!**

**Dix-neuvième Dimanche
après la Pentecôte:
Autonomie réelle!**

Fr. Ihor Kutash - о. Ігор Куташ
ikutash@gmail.com

У сьогоднішній Євангелії (Луки 5:1-11 – вона рядова 18-ої Неділі, а цього року читаємо в 19-ту з огляду на Перескок Євангелії від Луки: [Ось тут](#)) ми чуємо, як Ісус допоміг рибалкам здобути величезний улов риби після того, як вони цілу ніч натрудилися даремно. Як же це їх здивувало! Це їм була ознака, що вони - в присутності Божества. Хто ж, як не Бог, міг би був їм дати такий колосальний улов, тоді коли вони не могли були зловити нічого, не зважаючи на їхній немалий рибальський досвід та здібність?

Ми поміщуємо тут священне зображення другого чудесного улову риби Учнями - після Христового Воскресення (Івана 21:1-21). Такий улов переконав Петра, який вже мав досвід з цього першого чудесного улову, що цей Чоловік, що стояв на березі Тиверіядського Озера і сказав їм знову закинути мережі після марного цілонічного труду – то Сам Воскреслий Господь. Цю картину намалював український митець Василь Нестеренко (він народився в Павлограді в Дніпропетровській області), а знаходиться вона в трапезні Кафедрального Собору Христа Спасителя в Москві. (Дивний збіг у тому, що у митця те ж саме ім'я, що в білоруського ядерного науковця, який народився в Красному Куті в Луганській області, і був героєм тривалого зусилля захистити й допомогти людям, що знаходилися під загрозою наслідків Чорнобильської катастрофи.)

Симон Петро пережив відкриття, викликане цим чудом, про те що Христос - дійсно Бог в той сам час, що Він і справжня Людина, як вибух у його душі! Він припав до ніг Ісуса і став благати Його, щоб Він відійшов від нього, бо ж у Його присутності Петрова гріховність видавалась йому нестерпною. Він наче б то боявся, що святість Ісуса вплине на нього так, як вогонь на метелика – що вона його просто *спалить!* Та по цьому моторошному усвідомленню наступило також відкриття Божественної Любові: Петро відчув, що Христос його приймає, його заспокоює і заохочує його зростати. Бо ж у майбутньому, сказав Ісус, Петро має стати ловцем людей. Він, як і всі решта Учнів, буде проводити людські душі до Царства святості й світла.

Ця чудова подія показала Учням - і нам - наскільки треба нам Божої помочі. Ми маємо вміння, освіту й досвід, але без Божого благословення та провидіння жодна з них не достатня, щоб досягнути того, чого нам потрібно. Ми мусимо чинити все, що тільки можемо зі своєї сторони і не надіятись на те, що щось нам упаде прямо в горшок. Це не такий світ, в якому винагороджують ледачих. Коли приходить час розплатитися, то ледачі та недбалі часто знаходять, що вони – без грошей і без надії. Це ж - правда, але правдою рівночасно є й те, що це -світ, в якому нам потрібно Бога! Ми мусимо співдіяти – працювати разом з Ним – щоб здобувати успіх та просуватися вперед.

Чимало людей, особливо з-поміж нас, з Християнською спадщиною, так уже привикли до подібних висловів, що вони нам звучать, як нудна банальна фраза. Вже й не зупиняємось, щоб призадумуватись над важливість такого мислення. Отже воно не має значного впливу на те, як ми думаємо, що ми говоримо і що чинимо. І так, доволі часто, люди – навіть такі, як ми, що знаходимося в Християнській спільноті – вже не враховують Бога в своїх планах а чинимо все, що **нам** подобається. Наприклад: скільки з-поміж нас далі вміщаємо Богослужіння в Церкві в своїх планах на **кожну** неділю?

Досить прийнято в пост-Християнському західному суспільстві голосити, що людина – автономна, що наша сила знаходиться у нас самих, що ми можемо зробити все те, чого тільки дійсно бажаємо. Ясно, що є певна вартість у такому думанню. Для того, щоб мати успіх у житті мабуть і треба того, щоб ми бачили себе сильними та такими, які спроможні давати раду зо всіма викликами життєвими. Але ж знаємо також, що важкі часи нарешті таки наспіють для кожного, без огляду на те, чи хочемо ми їх приймати та до них готуватися, чи ні (гл. Івана 21:18).

Досвід віруючих впродовж століть вказує на те, що віра в Бога, і постійне спілкування з Ним, сприяє почутті спроможності, яке необхідне для досягнення і передавання іншим довкола нас вартісного в житті, а не ослаблює його.

Сьогоднішня Євангелія закликає нас глибше задуматися над нашою

залежністю від *Бога*. Це ж невід'ємна частина **дійсності!** Це читання нас спонукує знову й знову винаходити, що наша доля таки залежить від *Бога*, бо ж є така сила справ, над якими ми не маємо найменшої контролю. Ми можемо і ми повинні трудитися разом з **Ним**, щоб утішатися таким життям, для якого ми народилися, і так здобувати того, що справді вартісне й тривале.

Nineteenth Sunday after Pentecost: Real Autonomy!

In today's Gospel (Luke 5:1-11 – it is the Gospel of the 18th Sunday, read this year on the 19th due to the Lukan Jump: [Click](#)) we hear how Jesus helped the fishermen get a huge catch of fish, after they had laboured all night in vain. They were amazed by this! It was a sign to them that they were in the presence of Divinity. Who else but God could give them such a huge catch when they had not been able to get anything at all, experienced fishermen though they were.

We have reproduced here a sacred painting of the other miraculous catch of fish by the Disciples after Christ's resurrection (John 21:1-21). This catch assured Peter, who had experienced the wonder of that first miraculous catch, that the Man who stood on the shore of Lake Tiberias and told them to let down the nets once more after a night's vain labour – was indeed the Risen Lord. This painting is by the Ukrainian artist Vasył' Nesterenko (born in Pavlohrad in the oblast of Dnipropetrovs'k) and is found in the refectory of the Cathedral of Christ the Saviour in Moscow. (By an odd coincidence the artist has the same name as the Belarusian nuclear scientist born in Krasnyy Kut in the Luhans'k oblast

Dix-neuvième Dimanche après la Pentecôte: Autonomie réelle!

Dans l'Évangile d'aujourd'hui (Luc 5: 1-11 - c'est l'Évangile du 18e Dimanche, que nous lisons cette année le 19e en raison du Saut de l'Évangile selon Saint Luc: [Voir](#)) nous entendons comment Jésus a aidé les pêcheurs d'obtenir une énorme cargaison de poisson, après avoir travaillé toute la nuit en vain. Ils ont été surpris par cela! C'était pour eux un signe qu'ils étaient en présence de la Divinité. Qui d'autre que Dieu pouvait leur donner une énorme prise quand ils n'avaient pas été en mesure d'obtenir quoi que ce soit, les pêcheurs expérimentés qu'ils étaient.

Nous avons reproduit ici une peinture sacrée de l'autre pêche miraculeuse par les disciples après la résurrection du Christ (Jean 21:1-21). Cette capture a assuré Pierre, qui avait connu l'émerveillement de cette première pêche miraculeuse, que l'Homme Qui se tenait sur la rive du lac de Tibériade et leur dit de laisser tomber les filets une fois de plus après le travail vain d'une nuit - était en effet le Seigneur ressuscité. Cette peinture-ci est faite par l'artiste ukrainien Vasył' Nesterenko (né en Pavlohrad dans l'oblast de Dnipropetrovsk) et se trouve dans le réfectoire de la Cathédrale du Christ-Sauveur à Moscou. (Par une étrange

who was a hero of the ongoing struggle to protect and help the people endangered by the Chornobyl' catastrophe.)

For Simon Peter the discovery, brought about by this miracle, that Christ is truly God as well as truly man, was like an explosion in his soul! He fell down at Jesus' knees and begged Him to leave because, in His presence, Peter's sense of his sinfulness was more than he could bear. He seemed to fear that Jesus' holiness would have upon him the same effect a flame has upon a moth - that it would simply *burn him up!* This frightening realization was then followed by the revelation of Divine Love: Peter found himself accepted by Christ, comforted by Him and encouraged to keep on growing. For one day, said Jesus, Peter would be a fisher of men. He, and all the other disciples, would be guiding human souls into the Kingdom of holiness and light.

This wonderful event showed the disciples - and us - how much we need God's help. We have our skill, our education and experience, but without God's blessing and providence none of these are enough to achieve what we need. It is obvious that skill and education, experience and hard work are important. We must do all we can on our part and not simply rely upon things falling into our laps! This is not a world where laziness pays off. When it is time to pay the piper, lazy and careless people usually find themselves penniless and hopeless. This is true, but equally true is the fact that this is a world where we need God! We must cooperate - work together with Him - in order to

coïncidence, l'artiste a le même nom que le scientifique nucléaire biélorusse né à Krasnyy Kut dans l'oblast de Luhans'k qui était un héros de la lutte pour protéger et aider les personnes menacées par la catastrophe de Tchernobyl'.)

Pour Simon Pierre la découverte, provoquée par ce miracle, que le Christ est vraiment Dieu ainsi que vraiment Homme, était comme une explosion dans son âme! Il tomba à genoux devant Jésus, et, Le pria de lui quitter parce que, en Sa présence, le sens que Pierre a eu de ses péchés était plus qu'il ne pouvait supporter. Il semblait craindre que la sainteté de Jésus ait sur lui le même effet qu'une flamme à un papillon de nuit - qu'il serait tout simplement brûlé! Cette réalisation effrayante a été suivie par la révélation de l'amour divin: Pierre se trouva accepté par le Christ, consolé par Lui et encouragé à continuer de croître. Car un jour, a dit Jésus, Pierre serait un pêcheur d'hommes. Lui-même, avec tous les autres disciples, serait un guide des âmes humaines au Royaume de sainteté et de la lumière.

Cet événement merveilleux a montré aux disciples - et à nous - combien nous avons besoin de l'aide de Dieu. Nous avons notre compétence, notre éducation et l'expérience, mais sans la bénédiction et la providence de Dieu rien de ceux-là ne suffisait à réaliser ce dont nous avons besoin. Il est évident que les compétences et l'éducation, l'expérience et le travail acharné sont importants. Nous devons faire tout ce que nous pouvons de notre part et non pas simplement compter que les choses tomberont dans nos tours! Ceci n'est

succeed and get ahead.

Many people, especially those of us who have a Christian heritage, are so used to hearing something like this, that it may sound to us like a boring cliché. We don't stop to think about its importance. Thus it has little effect upon what we think, say and do. It is quite common for people - even people like us in the Christian community - to leave God out of our plans and simply do whatever we want to do. For example: how many of us still keep worship in Church as a **normal** part of our plans for Sunday?

It is common in post-Christian Western society to declare that human beings are autonomous - that our power rests within ourselves, that we can do anything we truly want to do. Such thinking is not without some value. Effective living does seem to require that we see ourselves as being strong and capable of dealing with life's challenges. Yet we also know that difficult times will eventually come upon everyone, whether or not we wish to accept or prepare for them (see John 21:18).

It has been the experience of believers throughout the ages that faith in God and a constant relationship with Him, enhances rather than diminishes the sense of empowerment, which is so essential to achieving and contributing things of value in our lives - and to those around us.

Today's Gospel urges us to ponder more deeply how much we depend upon *God*. This is an essential part of **reality**! We are challenged to rediscover, over and over again, that our destiny - there are ever so many

pas d'un monde où la paresse est payante. Quand il est temps de payer les pots cassés, les gens paresseux et insouciants se retrouvent généralement sans le sou et sans espoir. Cela est vrai, mais tout aussi vrai est le fait que ce soit un monde où nous avons besoin de Dieu! Nous devons coopérer - travailler ensemble avec Lui - afin de réussir et prendre de l'avance.

Beaucoup de gens, en particulier ceux d'entre nous qui ont un héritage chrétien, sont tellement habitués à quelque chose comme cette audition, que cela puisse paraître à nous comme un cliché ennuyeux. Nous ne nous arrêtons pas pour penser à son importance. Ainsi, il a peu d'effet sur ce que nous pensons, disons et faisons. Il est assez commun pour les gens - même les gens comme nous dans la communauté chrétienne - de laisser Dieu en dehors de nos plans et de simplement faire ce que nous voulons faire. Par exemple: combien d'entre nous gardons toujours culte dans l'église comme une partie normale de nos plans pour dimanche?

Il est commun dans la société postchrétienne occidentale de déclarer que les êtres humains sont autonomes - que notre pouvoir repose en nous-mêmes, que nous pouvons faire tout ce que nous voulons vraiment faire. Une telle pensée ne va pas sans une certaine valeur. Une vie efficace semble exiger que nous nous considérions comme étant fortes et capables de faire face aux défis de la vie. Pourtant, nous savons aussi que les moments difficiles finiront par venir à chacun, si oui ou non nous voulons accepter ou préparer pour eux (voir

things that are simply beyond our control - is *dependent upon God* and we can and must work with **Him** to enjoy the sort of life for which we were born and so achieve what is truly valuable and lasting.

Jean 21:18).

Ce fut l'expérience de croyants à travers les âges que la foi en Dieu et une relation constante avec Lui, améliore plutôt que diminue le sentiment d'autonomie, qui est si essentielle à la réalisation et à contribuer choses de valeur dans nos vies - et à ceux qui nous entourent.

L'Évangile d'aujourd'hui nous invite à réfléchir plus profondément à quel point nous dépendons de Dieu. Ceci est une partie essentielle de la réalité! Nous sommes invités à redécouvrir, maintes et maintes fois, que notre destin - il y a toujours tellement de choses qui sont tout simplement hors de notre contrôle - dépend de Dieu et nous pouvons et nous devons travailler avec Lui pour profiter de la sorte de vie pour laquelle nous étions nés et ainsi de réaliser ce qui est vraiment précieux et durable.